

Apu érezte, közel jár anyu az igazsághoz, mert tényleg nem használtak óvszert. Aztán egyik este nem bírta tovább a feszültséget, előtört belőle az igazság a negyedik üveg bor után.

Anyu csak ült, nézte a földet és mélyen hallgatott. Ilyen nagy csöndet borult időben sem hallani.

Aztán anyuból előtört a fájdalom, és nekiesett apunak. Ütötte-vágta, ahol érte. Apu először védekezett, de aztán leengedte a kezeit, mert rájött, hogy mindezt nagyon is megérdemli. Kopogott a fején az anyu ökle.

Egyszer csak mégis megunt, és fölugrott a székről.

Na, ennyi elég legyen! És valahogy olyan sután indult neki az éjszakának, hogy hasba rúgta anyut. A magzatvíz elfojt, és azóta nem vagyok. Néha arra gondolok, nem sokat vesztettem.

TENK LÁSZLÓ: LIGET